

Leszek Kajzer, Tadeusz J. Horbacz

Grodzisk - Dmosin, gm. Dmosin, woj. skierniewickie

Informator Archeologiczny : badania 12, 271

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

FROMBORK woj. elbląskie	patrz późne średniowiecze
GDĄŃSK ul. Długa	patrz późne średniowiecze
GNIEW woj. gdańskie Stanowisko 1b	patrz późne średniowiecze
GÓRZYCA woj. gorzowskie	patrz późne średniowiecze
GRODZISK-DMOSIN, gm. Dmosin woj. skierniewickie	Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Leszek Kajzer, przy współpracy mgr Tadeusza J. Horbacza. Finansował Zarząd Autostrad w Warszawie. Pierwszy sezon badań, Dwór nowożytny.

Celem prac ratowniczych było przebadanie nowożytnego stanowiska ulokowanego na trasie planowanego przebiegu autostrady. Stanowisko zlokalizowane jest na cyplu wysoczyzny wcinającym się w podmokłą dolinę rzeczki Mrogi. Grunt ten należy administracyjnie do Grodziska; historycznie związany jest z Dmosinem, wsią /a. potem miasteczkiem/ o XIV-wiecznej metryce, położoną przy granicy Mazowsza Rawskiego i ziemi łączyskiej.

Założono 11 wykopów badawczych o łącznej powierzchni 148,5 m². Stwierdzono, że dworek drewniany, stojący obecnie na stanowisku, nie jest posadowiony na starszych fundamentach. W trakcie prac okazało się, że północna część cypla była intensywnie użytkowana w końcu XVI-XIX wieku. Stwierdzono obecność grubej warstwy kulturowej, usytuowanej bezpośrednio pod darnią i kilku jam, nie posiadających materiału zabytkowego. Na zachód od obecnego dworku zbadano relikty budynku, przynajmniej częściowo murowanego, który według relacji miejscowej ludności, rozebrany został na początku XX wieku. Budynek nie był fundamentowany. Powstał zapewne w XVIII wieku.

Stanowisko interpretujemy jako pozostałość nowożytnego drewnianego dworu, składającego się z domu i zabudowań gospodarczych. Badania dostarczyły niemal wyłącznie ceramiki nowożytnej.

Materiały będą przechowywane w Muzeum w Brzezinach.

Prace nie będą kontynuowane.